

Nə isə «Sevil»-i jazdь, qurtardь.
Sonra şəhərə kecdyk, əsəri teatرا
verdi. Bir az vaxt kecəndən sonra
dedi:

— Sona bilişən nə var? Gərək
cadramъ atasan.

Men başladым ki:

— Jox, men cadrasъ hec gəzə bil-
mərem, rajonumuz xarabdır.

Çəfər jərъ zarafat, jərъ ciddi dedi:

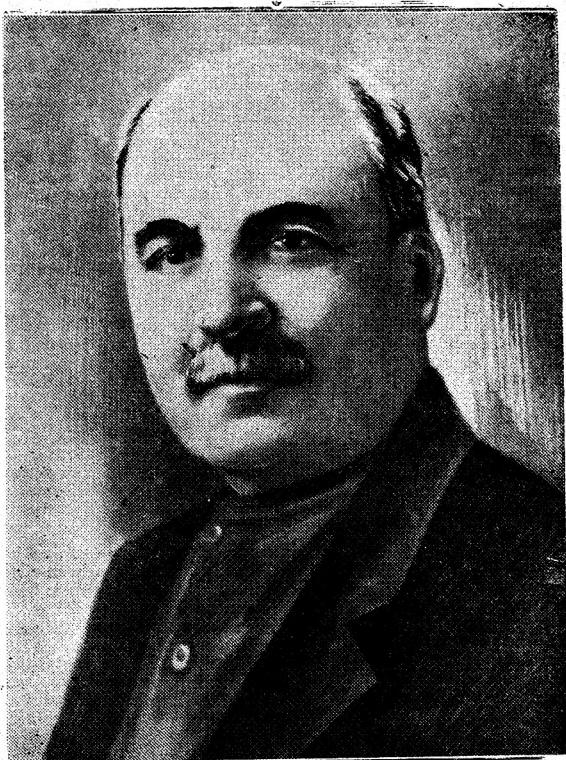
— Men daha eləjə bilmərem ki, ca-
maata deşim, cadramъ atın, deşirələr
balam get joldaşının cadrasъıñ at,
sonra əsər jaz.

Səhər qəzeti qəzet gətirəndə gər-
dym ki, şəkilim qəzeidə səxəb. Çə-
for dedi:

— Gəryrsən ki, əzyn jazmъsan:
«Cadramъ atъram». Əzyn bil ərtysən
ərt.

Mən və vaçsъ cadramъıñ «Sevil»
əsəri jazıyan il getirmisyk.

Bugun «Sevil»in 10 illüji sərgisini ge-
rəndə «Sevil»-i Çəferin neçə jazdъı
bir lenta kimi gəzimyн qazaqъından
kecir.

ÇƏLİL MƏMMƏDQULUZADƏ (Molla Nəsrəddin)

Çəlil Məmmədquluzadənin feljetonları

NİJƏ MƏNI DÖJYRSÝNZ?

Aj mollarlar, nijo məni döjrysnyz? Olmaja məndən qorxurusunuz? Ola raja qorxurusunuz ki, ajılıq camaatın qulaqına bir neçə soz pəsəldajam, bir neçə mətbətlərdən agaḥ edəm?

Olmaja qorxurusunuz ki, məməkənim vərəqələrinə nökərlər samavar alıbsədə-eda vo şıklarınnı əşqərələr olañdañada axırdısam camaat gozyny acıb na'zi işlərdən xanadır ola?

Olmaja siz başa dysyrsnyz ki, bir məmləkətdə iki padşah va bir asrda iki molla olı bilməz; ja molla Xəs-rəddin, ja Molla Nasrəddin.

Hec ejii joxdur, döjrysnyz dəjnyyz, amma sunu da silihiz ej mollarlar ki, gynnər dolanar, sular axar, zamana təzəlonər va akszda jetim-jesir va keçal-kycal qardaşlarəm dəstü ilə dysmənləni tənjası haran jocun dəjənəkləri sizin elinizdən alar va baslar... dəhəsən de-mirəm.

Və bu da o vaqt ola bilər ki, keçəl, tumancaq və bənböyl, nit və sirkəli qardaşlarım siz ilə manim təfavyty-my basa dysarələr. Hərcənd ki, siz de mollarəs və mən da mollajam, və lakin nizim aramızda bir balaca fərq var. Baş aqırıb da olur. Amma bu barədə bir neçə soz deməji läzmi geyriməm.

Bizim təfavytymyz bir neçə qismidir:

Əvvəla:—Mən molla ola-ola müssəlman qardaşlarımı vəz edən vaqt de-jirəm: bir allaha sitajis edin, bir de pejəməmə və imamlara itaət edin. Amma siz dejirsınız:

—Allaha da sitajis edin, pejəməməda, imamlara da, mollarla da, dərvishlər da, ilan ojnadanlara da, fala vaxsan, tas quran, dua jazan, çadukyn, həmzad, əçinno, kəliş, dımnə, sejtən, div, myrix, syrix, tyrrix, amax, səsan, kyflə qurdı, məqmət, mozaflan—bunlarıncı cymləsinə stitajis edin.

Ikiçi:—Mən de mollajam, siz, de molla. Amma mən müssəlman qardaş-tara dejirəm: ej müssəlmanlar gezynyzy acıñış manə vaxhıñ, amma siz mollarlar dejirsiniz, ej müssəlmanlar, gezonyzy jumunuz manə vaxhıñ.

Yucunu:—Men bir müssəlman əşəq kycədə gorəndə dejirəm:

— Bala, burnunun fırıldırıq sil. Və haman uşaq arxalıqlarıñ sol qolu ilə başlağıt burnunu silmə.

Amma siz mollarlar haman uşaqərəndə dejirsiniz:

— Ged qərəbşəmal qac atana de ki, vədə eladijini bugyn gəndərməsa, bir vədə bad dua oxuram ki, jeridjii jerdə dasa denər.

Dordynç:—Mən de mollajam, siz da mollarəsən. Amma bir balaca təfavyty-myz budur ki, mən hec olmasa bir parca qalın kaqız ysta bir neçə na-qıl-nuqul jažib ilan - qurnaqə skılık cakırom vo paſſılağram, müssəlmanlara ki, oqul-uşaq səkkilərə vaxh və gylsyn-lər və nökərlər kaqıbzıñ, alyşəq edis asanlıq ilə oçaq jandırılsınlar. Amma siz mollarlar dejirsınız:

— Uşaqaların da çansı cəhənnəm, nə-kərlərin da.

Siz mollarlar dejirsınız:

Millət neçə taraç olur olsun, nə işim var? Dymənlərə mehtəç olur olsun nə işim var? Qoj mən tox olum, eżgələr ilə nədi karşım Duyňavy cahan aç olur olsun, nə işim var? —oo—

Sos salma jatınlar aşılar qoj həla jatsıñ! Jatınşlar razı dejiləm kimse ojatsıñ. Tak-tək aşılan varsa da haq dadımıba cətsıñ! Mən salım olum, cymlo cahan batsa da batsın. Millət neçə taraç olur olsun, nə işim var? Dymənlərə mehtəç olur olsun, nə işim var? —oo—

Salma jadımla soħbatı—tarixi-cahanı! Əjali-salıdfən demə soz bir do flanı! Hal isə getir mejl ejəjim dolmən, nənə! Mystaqəbil gormək na gorsk omrydy fani, Millət necə taraç olur olsun, nə işim var? Dymənlərə mehtəç olur olsun, nə işim var? —oo—

Övladı-vətən qoj hələ avara dolansın, Cırkəbi-safatlıq olı, basb bulansın, Dul ovrat isə salı olsun oda jansıñ! Ańcaq monim avazeji-sə'nim uçalansın, Millət necə taraç olur olsun, nə işim var? Dymənlərə mehtəç olur olsun, nə işim var? —oo—

Hər millət edir səfəhəji - dynjadə tərəqqi, Ejər hərə bir manzili - mə'vada tərəqqi, Jörqan - desəjimə dəysə gar jada tərəqqi, Bizi da edərik alomı-ro'jada tərəqqi, Millət necə taraç olur olsun, nə işim var? Dymənlərə mehtəç olur olsun, nə işim var?

3 Sabirdəndir.

28 aprel 1906 II.
„Molla Nəsrəddin“ zurnalı № 4.

01 01 01

Bu axıb vaqtılarda cəmi müssəlman qəzetiñdə, müssəlman qardaşların gezeyinə bir belə soz satasıb: «Qoqol».

Indi müssəlman qardaşlar oxujus bildilər ki, «Qoqol» bir məşhur rus ja-zıçılışlı adıbdır. Bildilər ki, bu ja-zıçısın jız ilə bundan irsli anadan olub, bildilər ki, məzhabənəvislikdən bu saxsa-va bərabər Rusiyada həla bir kas tərəymaş, bildilər ki, «Qoqolun» xid-mati rus mətbuatına və rus millətinə o dərəcədə olub ki, mərhümənən doqqu-

maçının jız illijini Rusiyada kəndlər-də də muziklər cəsidiñlər.

Indi də manim fikrimə və belə sej gəlir: soz jox, Kecərlər canapalarıñ aşıq və mənəñ məqədərlərindən, Eziz canapalarıñ şirin tarçymələrindən və oejri jažıçılışlışıñ «Qoqol» vərəsindən qardaşlar mə'lumatdan oxuçularıñ həmin jažıçılışıñ bir nev tamdüldür və bəlkə jažıb tamdüldür.

Amma man bunu istəjirəm dejəm ki, jeno bununla belə jo'ni və jaž-pozu-

lərən varlıq, ilə rəs diliñi bilməjən oxıçularıñ indi halo jeno bilmirlər ki, nu jazıçılıbn adı nadir.

Mosolə: jazıçılırların jazıbər «Qoqol» va elə xojal előjissor ki, bu sezy çəmi myşolmanlar o çyr oxuğaçaq, neçə ki, mərhümün elə aslı adıbr.

Demək, maqala sahiblərimiz birçə seji jaddan cıxardınlar, birçə bunu jaddan cıxardınlar ki, «Qoqolun» barasında jazdəqləriñ məqədlinin basında gərok nır nela «Xəvərdarlaq» előjissor ki, «Eş myşolman qardaşlar, iyz iləndən qanad Rusiada nır saxs ana-dan olur və rus məmurlarının barasında nır elə «qomedija jazıbər ki, onu indi do adam oxujanda elə biliñ ki, Naxçıvana, Sıxçı vo bytyn Qafqaz kandalarına və halaca sohərlərə hokumat tərofından «revizor» galır».

Qəraz, sezym burada dejil.

Mən dejirəni ki, maqala sahibləriñ üzərlərdən qabaq gərok çamaata deejidər ki, «aj myşolman qardaşlar, bu adıbin barasında man siza cox soz şəza bilirəm, amma...

Amma birçə sej məni açız eləjir: man bilimlər mərhümün adıñ neçə jazıbm ki, siz oxuja biləsiniz?

Mən jazıbər «Qoqol» vəlkə allah rast sala, bir adam bu sozy elə oxuja neçə ki, sañın adıbr, amma bilirəm ki, nəriniz bir çyr oxuğaçaqsızlıq, biriñiz oxşa sajəq oxuğaçaqsızlıq, biriñiz bir nasqa tovr oxuğaçaqsızlıq və axtıra uşa mə'lüm olacaq ki, bicarə jazıçılıbn adıñ siz myşolman qardaşlar jyz qırx dərd çyr oxujusunuz.

Ela birçə bunu demək istəjirdim, demək istəjirdim ki, qələm sahiblərinim hər nə jazıçılırlar jazıçılırlar—cox saq olsunlar. Amma bunu gərok jaddan cıxartımasınlar ki, hələ indi myşolmanlar jeno «Qoqolun» adıñ bilirərlər.

Bunu hec kəs gərok jaddanın cıxartımasın.

5 aprel—1909 il

«Molla Nəsrəddin» zurnalı № 14

zümdərlə: salıñbz Jadıñbzə o gynləri ki, ananıñ sizi besikdə jırqalaja-jırqalaja sizə tyrk dilində laj-laj dejirdi və siz qulaq aqırıb səvərinə sakit olmurduñuz. Aħħarbicarə ananıñ sizə dejirdi: «bala aqħlama xordan gaġor soni aparar» və siz daxi čamplı-

zən qorxusundan səsinizi kəsin aqla-maqdan sakit olurdunuz.

Hərədan bir ana dilini danışmaq idə kecmisda gezel gynlərijad etməjin nə ejbi var?

1906 il—7 aprel!

«Molla Nəsrəddin» zurnalı. № 1

TIFLIS 7 APREL

Sizi dejin gəlmisəm, ej manım myşolman qardaşlarıñ! O kasları dejin gəlmisəm ki, manım sehsətinə xostalımaç və zi bahanalar ilə mandan qac-sə gedirler, mosolə: fala baxdırma-q, it boquşdurmaqa, dörvə naqşləna qulaq asmaqa, hamanda jatmaqa və qeiri bu nevə vacib amallara

Cynki hykəmlər bujuruşular: sezy-ni o kaslara de ki, sənə qulaq ver-mirlər.

Ej manım myşolman qardaşlarıñ! Zamani ki, mandan bir gyymali soz esidin aqzıñbz goja acıb və gözərlərinizi jumus o qədər xa-xa edib gyldynez ki, az qalıb naqşsaqlarıñbz birtels-sə və dəstəmal evzincə otakləriniz ilə yz-gezynyzi silib «elənot şejtan» de-

diniz, o vaqt elə gyman etməjin ki, Molla Nəsrəddinə gylrysnyz.

Ej manım myşolman qardaşlarıñ! Əjar bilmək istəsəniz ki, kimin ysty-no gylrysnyz, o vaqt qojunuz qava-qınuza ajınan və diqqət ilə vaxtınbz cəmalıñanza.

Sozum tamam etdim, ancaq birça yzrym var: məni gərok baqşılıbstənbz, ej manım tyrk¹) qardaşlarıñ ki, man siz ilə tyrkyn acıq ana diliñə da-nışıram. Man onu bilirəm ki, tyrk dili²) danışmaq efiñdir və səxsin elmənin azlıqına dəlalat edir, amma hərədan bir kecmis gynlərijad etmək la-

¹) Azərbaycanlıb.

²) Azərbaycan dili (Red.)